

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IV — Nr. 173

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 iulie 1992

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI, DECRETE ȘI DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
81. — Lege privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garantării unor credite externe	1—2	5 — Decizie cu privire la constituționalitatea Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garantării unor credite externe	3—4
163. — Decret pentru promulgarea Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garantării unor credite externe	2	★	
		83. — Lege privind procedura urgentă de urmărire și judecare pentru unele infracțiuni de corupție	5
		165. — Decret pentru promulgarea Legii privind procedura urgentă de urmărire și judecare pentru unele infracțiuni de corupție	5

LEGI, DECRETE ȘI DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garantării unor credite externe

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — În temeiul art. 114 alin. (1) din Constituție, se abilitază Guvernul României ca, de la data intrării în vigoare a prezentei legi pînă la reluarea lucrărilor Parlamentului în sesiunea de toamnă, să emită ordonanțe privind :

a) stabilirea sau modificarea următoarelor impozite și taxe : impozitul pe câștigul din capital ; taxe de timbru față de persoane fizice și juridice pentru acțiuni în justiție sau notariale, altele decît cele existente ; taxa pe valoarea adăugată, începînd cu data de 1.I.1993 ; taxe în vederea eliberării deciziilor de autorizare prevăzute în Legea audiovizualului ; taxe de studiu la învățămîntul superior de stat față de studenții admiși peste planul de școlarizare aprobat prin hotărîrea Guvernului ; regimul juridic al impozitelor și taxelor locale ; impozitul pe circulația mărfurilor și accizele ; impozitul pe spectacole ; cuantumul majorărilor de întârziere pentru nevărsarea în termen la buget a ve-

niturilor datorate acestuia ; sistemul de impunere a veniturilor realizate din activitatea de „taximetre“ și alte impozite și taxe forfetare ; taxe pentru cererile de brevet de invenție și pentru brevetele de invenție ; taxe consulare ; taxe vamale ;

b) adoptarea măsurilor necesare privind suplimentarea bugetului Ministerului Agriculturii și Alimentației cu sumă de 2,5 miliarde lei, necesară aplicării în anul 1992 a prevederilor Legii nr. 18/1991 privind fondul funciar, precum și majorarea taxei pentru eliberarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor prevăzută de Legea nr. 71/1991, de la 200 lei/ha la 400 lei/ha, în vederea asigurării resurselor financiare necesare în acest scop ;

c) stabilirea, pentru contravențiile săvîrșite de persoanele juridice, a unor amenzi de pînă la 1.000.000 lei ;

d) reglementarea unor măsuri urgente privind activitatea în domeniile : finanțării ocrotirii sănătății, asigurarea calității produselor și serviciilor prin reorganizarea activității de standardizare, metrologie și calitate, asigurarea de subvenții pentru producătorii agricoli, înstrăinarea bunurilor din patrimoniul național, intrarea și ieșirea acestora din țară și stabilirea competenței Comisiei Naționale a Monumentelor, îmbunătățirea sistemului de informare statistică ;

e) măsuri de asigurare a condițiilor tehnico-materiale și organizatorice pentru funcționarea Fondurilor Proprietății Private ;

f) adoptarea unor măsuri urgente privind prevenirea și intervenția în caz de calamități naturale sau provocate, pentru înlăturarea urmărilor acestora ;

g) aprobarea programului și reglementărilor privind condițiile, competențele și criteriile de acordare a fondurilor prevăzute în art. 13 din Legea bugetului de stat pe anul 1992, pentru stimularea exportului ;

h) suplimentarea fondurilor alocate autorităților publice locale pentru realizarea unor obiective de investiții vizînd alimentări cu apă, stații de epurare, stații de pompare, canalizări și alte lucrări de gospodărie comunală și a unor măsuri de protecție socială privind acoperirea diferențelor de preț la energia termică livrată populației și a diferențelor de tarif la transpor-

tul urban de călători ; fondurile necesare se vor asigura prin folosirea sumei de 26 miliarde lei, reprezentînd diferențe rezultate din reevaluarea în anul 1991 a stocurilor și prin majorarea unor venituri ale bugetului statului ;

i) finanțarea deficitului bugetar pe anul 1992.

Art. 2. — În baza art. 114 alin. (3) din Constituție, pînă la reluarea lucrărilor Parlamentului în sesiunea de toamnă, ordonanțele emise de Guvern în temeiul art. 1 din prezenta lege vor fi înaintate Parlamentului spre aprobare, sub sancțiunea încetării efectelor lor.

Art. 3. — Se autoriză Guvernul și Banca Națională a României să contracteze și să garanteze, în semestrul II 1992, credite financiare externe, în limita sumei de 2,5 miliarde dolari S.U.A., în scopul asigurării resurselor valutare necesare aprovizionării cu materii prime de bază — combustibil, energie, produse agricole și alte bunuri —, pentru finanțarea investițiilor și relansarea economiei și pentru creșterea rezervelor valutare ale statului.

Guvernul va informa, trimestrial, Parlamentul asupra creditelor contractate potrivit alin. 1, precum și asupra condițiilor obținute în ce privește termenele de rambursare, nivelul dobînzii și alte costuri, precum și asupra destinațiilor acestor credite, garanțiilor acordate și modului de folosire.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 iulie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
academician **ALEXANDRU BÎRLĂDEANU**

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 8 iulie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

P. PREȘEDINTELE CĂMEREI DEPUTAȚILOR
IONEL ROMAN

București, 21 iulie 1992.
Nr. 81.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garantării unor credite externe

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garantării unor credite externe și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 20 iulie 1992.
Nr. 163.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I E

cu privire la constituționalitatea Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garantării unor credite externe

Prin sesizările înregistrate la Curtea Constituțională sub nr. 13 și 14 din 10.07.1992, Dosar 6 A și 7 A 1992, 53 de deputați, respectiv 56 de deputați, în conformitate cu dispozițiile art. 144 din Constituția României, ale art. 13 alin. (1) A) a) și ale art. 17 și următoarelor din Legea nr. 47/1992, solicită examinarea și constatarea neconstituționalității dispozițiilor cuprinse în art. 1 lit. a) și e) din Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garantării unor credite externe. Totodată, se solicită Curții Constituționale „să se pronunțe și asupra altor aspecte de neconstituționalitate cuprinse în formulările din această lege“ (punctul c din sesizarea grupului de 53 de deputați).

Curtea, în baza art. 3 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată, mai întâi, că este competentă, potrivit art. 144 lit. a) din Constituție, să soluționeze ambele sesizări, iar acestea s-au făcut cu respectarea dispozițiilor legale.

În ambele sesizări se apreciază că dispoziția înscrisă la lit. a) din art. 1 al Legii de abilitare, în legătură cu stabilirea sau modificarea de impozite și taxe, este neconstituțională deoarece art. 138 din Constituție precizează că impozitele și taxele se stabilesc *numai* prin lege. Particula *numai*, se apreciază în sesizări, exclude o reglementare „printr-un alt act normativ, în afară de cel cu rang de lege, și care — evident — îl poate elabora doar Parlamentul“. Această formulare, se susține, nu ar permite alternativele pe care le-ar fi prezentat o formulare în genul art. 3 din Legea nr. 10/1991 privind finanțele publice : „Parlamentul, ca organ de decizie în domeniul finanțelor publice, stabilește și aprobă prin lege impozitele, taxele și alte venituri ale statului...“

Cît privește dispoziția înscrisă la lit. e) din art. 1 privitoare la „măsuri de asigurare a condițiilor tehnico-materiale și organizatorice pentru funcționarea Fondurilor Proprietății Private“ se apreciază că este neconstituțională deoarece ar fi o problemă pentru care Constituția cere lege organică — regimul juridic general al proprietății și al moștenirii (art. 72 lit. k). De asemenea, se reține că abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe în această materie ar duce fie la încălcarea Legii nr. 58/1991 privind privatizarea societăților comerciale, fie la încălcarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, ambele legi fiind considerate organice. În acest sens, se citează art. 4 alin. (1) și art. 14 alin. (1) din Legea nr. 58/1991. Pe de altă parte, argumentarea din sesizarea grupului de 56 de deputați este axată și pe ideea unor contradicții între dispozițiile Legii nr. 58/1991 și ale Legii nr. 31/1990. Se susține că orice ordonanță pe care ar emite-o Guvernul pentru organizarea și funcționarea Fondurilor Proprietății Private înainte de modificarea de către Parlament a celor două legi, înlăturându-se conflictul legislativ dintre ele, este neconstituțională deoarece legile respective au caracter organic; ordonanța ar avea rolul unui act normativ de modificare a unei legi organice.

Punctul c din sesizarea grupului de 53 de deputați nu este motivat, solicitându-se Curții Constituționale

să analizeze dacă Legea de abilitare nu conține și alte texte neconforme Constituției, decît cele expres indicate.

Potrivit art. 19 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea a solicitat celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului punctul lîr de vedere. Atît Camerele, cît și Guvernul au argumentat că dispozițiile expres nominalizate în sesizări nu contravin Constituției.

Referitor la punctul c din sesizarea celor 53 de deputați, Guvernul, în răspunsul său, remarcă că acesta nu respectă art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale; Curtea Constituțională judecă numai aspecte concrete, „iar aceasta nu o poate face din oficiu“, motiv pentru care, se precizează că „solicitarea respectivă este lipsită de obiect“.

Avînd în vedere că între cele două sesizări există o identitate constînd în critica de constituționalitate a art. 1 lit. a) și e) din Legea de abilitare, s-a procedat la conexarea lor, pronunțîndu-se decizia de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

văzînd dispozițiile legale invocate, sesizările celor două grupuri de deputați și ținînd seama de dispozițiile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, reține următoarele :

Nu poate fi primită interpretarea din sesizări după care materia impozitelor și taxelor face obiectul legii organice. Interpretarea literală, dar și sistematică, a dispozițiilor Constituției ne conduce la concluzia după care Guvernul poate fi abilitat să emită ordonanțe numai în domeniile rezervate legii ordinare. Aceste domenii nu sînt prevăzute în mod expres, ele rezultă dintr-o operațiune logică de eliminare a domeniilor rezervate legii fundamentale și, respectiv, legii organice; legile constituționale sînt cele de revizuire a Constituției (art. 72 alin. (2) din Constituție), iar legile organice sînt limitativ stabilite în art. 72 alin. (3), cît și în alte texte din Constituție.

Cît privește materia impozitelor și taxelor nu se poate reține o atare situație, ea este de domeniul legii ordinare, putînd face obiectul unei legi de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe. Nici în art. 53 și nici în Titlul IV „Economia și finanțele publice“ (art. 134—139) din Constituție nu întîlnim referiri exprese la necesitatea unei legi organice în materia impozitelor și taxelor. Faptul că în Tezele proiectului de Constituție stabilirea de impozite, taxe și alte venituri ale bugetului de stat era inclusă în enumerarea legilor organice, fiind eliminată din această sferă în faza de proiect, reprezintă o dovadă grăitoare a intenției finale a legiuitorului constituuant. Această împrejurare nu poate fi reținută ca un argument pentru sesizare, cum se pretinde în sesizarea grupului de 56 de deputați, dimpotrivă, un contraargument. Dacă legiuitorul constituuant ar fi dorit ca impozite și taxe să se stabilească numai prin legi organice, este de la sine înțeles că soluția din Tezele proiectului de Constituție s-ar fi regăsit în textul final al acesteia.

Formularea din alin. (1) al art. 138 al Constituției : „Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc *numai* prin lege“ (subl. ns.) trebuie interpretată în corelare cu formularea din alin. (2) al aceluiași articol : „Impozitele și taxele locale se stabilesc de *consiliile locale sau județene*, în limitele și în condițiile legii“ (subl. ns.). Bugetul public național cuprinde, potrivit art. 137 din Constituție, trei categorii de bugete : 1) bugetul de stat ; 2) bugetul asigurărilor sociale de stat și 3) bugetele locale (ale comunelor, orașelor sau județelor). Din bugetul de stat, ca și din bugetul asigurărilor sociale de stat se finanțează cheltuieli de ordin național, ceea ce reclamă o anumită grijă, un anumit nivel de reglementare a surselor sale de venituri, în primul rând, a impozitelor și taxelor. Pentru a se înlătura posibilitatea proliferării actelor normative de ordin administrativ în această materie, Constituția a consacrat regula după care impozitele și taxele pentru bugetul de stat (bugetul asigurărilor sociale de stat) se stabilesc *numai prin act ce are forța juridică a legii*, pe când impozitele și taxele la bugetele locale se stabilesc prin *acte administrative*, emise de consiliile locale sau județene, în limitele și în condițiile legii.

Cuvîntul *numai* dorește să bareze posibilitatea stabilirii de impozite și taxe pentru bugetul de stat, prin acte inferioare, ca forță juridică, legii, cum sînt hotărîrile Guvernului, care se emit „pentru organizarea executării legilor“ (art. 107 alin. (2) din Constituție) nu și prin ordonanțe ale Guvernului, care se emit în domenii rezervate legii ordinare. A spune că expresia *numai* exclude posibilitatea adoptării de ordonanțe fiind un domeniu rezervat legii organice, echivalează cu a adăuga la Constituție. După cum se reține și în răspunsul Guvernului „cînd legiuitorul a dorit să prevadă, în textul Constituției, alte domenii decît cele prevăzute de art. 72 alin. (3), a făcut-o, menționînd în mod expres caracterul organic al legii respective“.

Nu poate fi primită nici interpretarea din cele două sesizări cu privire la art. 1 lit. e) din Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garantării unor credite externe, în sensul că stabilirea prin ordonanțe a unor măsuri de asigurare a condițiilor tehnico-materiale și organizatorice pentru Fondurile Proprietății Private este neconstituțională datorită faptului că prin ordonanțele emise s-ar ajunge la modificarea Legii nr. 58/1991 și a Legii nr. 31/1990, care, se susține că sînt legi organice. Legile

în discuție, cum se remarcă în răspunsul primit de la Camera Deputaților, fiind adoptate înainte de intrarea în vigoare a Constituției, nu intră în categoria legilor organice, clasificarea legilor în fundamentale, organice și ordinare nefiind cunoscută anterior datei de 8 decembrie 1991. Dincolo de acest aspect, într-o interpretare sistematică a prevederilor Constituției, rezultă că aceste legi nu au caracter organic, deoarece obiectul lor de reglementare nu face parte din cele limitativ stabilite pentru Constituție, ca fiind de domeniul legii organice.

De asemenea, nu poate fi reținută nici interpretarea după care această materie intră sub incidența art. 72 lit. k) din Constituție (sesizarea celor 53 de deputați), nefiind vorba de „regimul juridic general al proprietății“, ci de reguli ce conturează regimul juridic al condițiilor „tehnico-materiale și organizatorice“ pentru funcționarea Fondurilor Proprietății Private. Regimul juridic general al proprietății, publică sau privată, vizează, ca esență, cele trei elemente ale dreptului de proprietate : posesia, folosința, dispoziția, fiind preponderent un regim de drept privat. Regimul proprietății și al dreptului de proprietate, și încă la nivel general, reprezintă o realitate juridică, evocînd o anumită esență, ce reclamă lege organică, pe cînd regulile cu privire la asigurarea condițiilor tehnico-materiale și organizatorice pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate reprezintă o altă realitate juridică, de o importanță mai mică, putînd fi stabilită prin legi ordinare sau, după caz, prin ordonanțe. Domeniile rezervate legilor organice, fiind expres și limitativ prevăzute în Constituție, iar printre ele neregăsindu-se „organizarea Fondurilor Proprietății Private“, urmează să admitem că reglementarea „organizării“ acestora este de domeniul legii ordinare.

Referitor la punctul c) din sesizarea grupului de 53 de deputați, țînînd seama că această sesizare nu este motivată, încalcîndu-se astfel art. 12 alin (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea nu a găsit un motiv de neconstituționalitate, însă observă că, în temeiul art. 114 alin. (1) din Constituție, Guvernul este obligat ca, în exercitarea prerogativelor conferite prin Legea de abilitare, să respecte cu strictețe domeniile rezervate legii organice, orice prevedere dintr-o ordonanță care ar încălca această limită fiind neconstituțională. Chiar dacă o asemenea circumstanțiere nu rezultă în mod expres din Legea de abilitare, ea este implicită și indiscutabilă față de prevederile constituționale.

Pentru motivele arătate, Curtea, în unanimitate,

în numele legii

DECIDE :

1. Dispozițiile cuprinse în Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garantării unor credite externe sînt constituționale.

2. Prezenta decizie se comunică Președintelui României și Camerei Deputaților și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Deliberarea a avut loc în data de 14 iulie 1992 și la ea au participat : Vasile Gionea, președinte, Viorel Mihai Ciobanu, Mihai Constantin, Ion Filipescu, Antonie Iorgovan, Ioan Muraru, Florin Vasilescu și Victor Dan Zlătescu, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. dr. VASILE GIONEA

București, 14 iulie 1992.

Nr. 5.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind procedura urgentă de urmărire și judecare pentru unele infracțiuni de
corupție

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Infracțiunile prevăzute în art. 254, 255, 256 și 257 din Codul penal, dacă sînt flagrante, se urmăresc și se judecă potrivit dispozițiilor art. 465 și 467—479 din Codul de procedură penală.

Art. 2. — În cazurile în care infracțiunile prevăzute la art. 1 nu sînt flagrante, urmărirea penală se efectuează în termen de cel mult 10 zile de la data sesizării organului de urmărire penală. Dacă urmărirea penală nu se poate efectua în acest termen datorită complexității cauzei, procurorul șef al județului sau al municipiului București, ori procurorul ierarhic superior, cînd urmărirea penală este efectuată de un procuror din Procuratura Generală, poate dispune motivat prelungirea duratei urmăririi penale, de cel mult două ori, fiecare prelungire neputînd depăși 15 zile.

Cînd urmărirea penală este efectuată de organul de cercetare penală, acesta este obligat să înainteze dosarul procurorului cu cel puțin 2 zile înainte de expirarea termenelor prevăzute în alin. 1.

Judecata se face potrivit art. 471—479 din Codul de procedură penală, cu derogările și completările prevăzute în alineatele următoare.

Pentru administrarea probelor, instanța poate acorda termene, care în total nu pot să depășească 15 zile.

În cursul urmăririi penale și al judecății, asistența juridică a învinuitului sau inculpatului este obligatorie; dacă acesta nu și-a ales apărător, se iau măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 7 iulie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

P. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
IONEL ROMAN

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 7 iulie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
academician **ALEXANDRU BÎRLĂDEANU**

București, 21 iulie 1992.
Nr. 83.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind procedura urgentă de
urmărire și judecare pentru unele infracțiuni de corupție

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm Legea privind procedura urgentă de urmărire și judecare pentru unele infracțiuni de corupție și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 20 iulie 1992.
Nr. 165.

IN ATENȚIA AGENȚILOR ECONOMICI !

Prin Hotărîrea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are dreptul, conform prevederilor hotărîrii menționate, la prima publicare a tuturor actelor normative.

În conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, în Partea a IV-a a Monitorului Oficial se publică și bilanțurile contabile și contul de profit și pierderi, în formă prescurtată, potrivit modelului stabilit de Ministerul Economiei și Finanțelor prin Precizările nr. 2442 din 11 februarie 1992.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începînd cu luna martie a.c., taxa pentru publicarea în Monitorul Oficial, Partea a IV-a, a bilanțurilor contabile și a contului de profit și pierderi este de 4.000 lei, în cazul agenților economici care au funcționat și în anul 1990, respectiv 3.500 lei, pentru cei care s-au constituit în 1991.

Sumele respective se vor achita prin dispoziție de plată, vizată de bancă, sau prin filă C.E.C., pe adresa : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. 13 Septembrie — Casa Republicii, sectorul 5, București, cont 30.98.12.301, deschis la B.C.R. — S.M.B.

În acest scop, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București, invită toate societățile comerciale și întreprinzătorii particulari, din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze, zilnic între orele 8—15, iar vinerea, între orele 8—13, la telefon 11.77.02 sau direct la sediul acestuia din str. Blanduziei nr. 1, sector 2, pentru procurarea gratuită a formularelor de bilanț, asigurîndu-i, totodată, de promptitudinea și calitatea serviciilor sale.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, str. 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5,
cont 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București,
str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 68.55.58